

VÁNOČNÍ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV

*Začal Svatý rok
milosrdenství!*

*„Neboť Bůh tak
miloval svět, že dal
svého jednorozeného
Syna, aby žádný, kdo
v něho věří,
nezahynul, ale měl
život věčný.“ (Jan
3,16)*

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV

At' mě odnesou hned...

Asi do svých 16 let jsem chodil za čerta. Bylo to v bývalých Sudetech a chodilo nás dobře přes deset. Jednou jsme vešli do domácnosti, která už od prvního pohledu patřila k těm, jak se dnes říká, sociálně slabším. Vše probíhalo podle běžného scénáře, jenom už si nepamatuji žádný detail. Pak nastala chvíle, kdy Mikuláš pohrozil asi šestileté holčičce, že pokud bude zlobit, odnesou ji čerti. Tehdy dítě vstalo, rozpačitě vykročilo k Mikulášovi a rázně prohlásilo: „Tak at' mě odnesou hned. Mně je to jedno. Tatínek bumbá a maminka mě bije.“ To nikdo nečekal. Nastalo nesnesitelné ticho. Ten největší čert, který všude dělal největší rámus, schoval pomalým pohybem řetěz za záda. Dodnes si téměř přesně vybavuji tikot hodin a zrychlený dech děvčátka. Mikuláš nespustil oči z rodičů a rodiče z dcery, která zase očima visela na Mikulášovi. Po chvíli promluvil otec: „Holka přehání, dyť to není žádná pravda.“ Než s pohrdavým úsměvem dořekl, někdo z mladších čertů hystericky vyštěkl: „Zavoláme Bezpečnost!“ a já jsem koutkem oka viděl, jak si syn místního řezníka nakročil tak, aby měl pod kontrolou prostor mezi rodiči a dítětem. „Nechte toho, čerti, ideme pryč,“ zavelel Mikuláš, kterého dělal dospělý syn jednoho z těch kulaků, co byli vysídleni z Moravy. Ale nikdo z nás čertů se nepohnul, ani ne z odhodlání, spíše jsme byli zaražení. Mikuláš se tedy zastavil a obrátil se zpět na rodiče: „Včil nám teda všem tady slíbíte, že už ju nikdy nebudete bít a přestanete s chlastáním.“ V tu chvíli jakoby se role obrátily. Holčička se otočila na bezradné rodiče, kteří určitě zažili ledacos, ale tohle ne. Otec zkoprněl a matka vyndala kapesník. „Co jsme vám udělali?“ vyhrkla směrem k nám a pak jako by se opravila: „Promiň,“ a dodala jméno holčičky. Nejmladší čert, který nesl dárečky, poněvadž anděla jsme nesehnali, s nimi bezděčně vykročil směrem k matce. Mikuláš ho zastavil a už výhrůžným hlasem pravil: „Za rok sa tu zastavíme znova. A běda, jestli nám to děcko řekne to samé!“

Dnes přemyslím, co asi dívka prožívala, když se nebála odporných čertů. Třeba jen zkoušela rodiče, jestli ji budou bránit před něčím zlým. Říká se, že nejvíce si umí ublížit ti, kteří k sobě mají nejbliž. Pokud láska - zvláště v citlivém období dospívání - nepřichází odtud, odkud ji nejvíce čekáme, tedy od našich nejbližších, pak se nám celý svět „zhroutl“ mnohem rychleji a „natruc“ hledáme útočiště ve skutečném zlu. Dnes nás sice média a moderní životní styl tlačí k tomu, abychom se zejména v zaměstnání neustále tvářili pozitivně a neustále se usmívali, ale to je k ničemu, protože je to nepřirozené. Pak si to vynahrazujeme doma a svou nevrlostí a podrážděností na členy své rodiny. Domů nepřicházíme nosit pokoj, ale uvolnit se od práce a zanádat si. Pak se lehko naši potomci domnívají, že více lásky najdou mimo rodinu.

Dodal náš specialista na příběhy P. Pavel Sobotka

Vánoční bohoslužby:

24. 12. 2015

16:00	Teplice - Trnovany	Božského Srdce Páně	mše svatá pro rodiny s dětmi
16:30	Teplice - děkanství	sv. Jana Křtitele	mše svatá
17:00	Kostomlaty	sv. Vavřince	bohoslužba slova
21:00	Dubí	Panny Marie	mše svatá
21:30	Teplice - Trnovany	Božského Srdce Páně	bohoslužba slova
22:00	Světec	sv. Jakuba staršího	mše svatá
24:00	Modlany	sv. Apolináře	mše svatá
24:00	Teplice - děkanství	sv. Jana Křtitele	bohoslužba slova
24:00	Teplice - Šanov	sv. Alžběty	mše svatá
24:00	Bystřany-Úpořiny		bohoslužba slova

V **Jeníkově** bude sloužena vánoční mše svatá ve farním kostele v **pondělí 28. 12. 2015 ve 14:45 hod.** Po mši svaté asi v 15:30 hod. bude setkání u betléma, který je před farou v Jeníkově. Krátké vystoupení tam budou mít i děti z mateřské školky Jeníkov a také zde zazpívají děti, které chodí na faru. Společně si také zazpíváme některé vánoční koledy. Srdečně vás zveme.

Po skončení bude na faře setkání nad Písmem svatým asi v 16:15 hod.

Od soboty 19. 12. bude možné si přijít na faru v Jeníkově pro **betlémské světlo**.

V době od soboty 19. 12. do pondělí 21. 12. budeme také betlémské světlo roznášet do jednotlivých domácností v Jeníkově a dá-li Pán, pak také letos nově v Oldřichově.

Od 22. 12. 2015 do 9. 1. 2016 bude v Jeníkově před farou postavený **betlém**, který bude volně přístupný po celý den a ve večerních hodinách bude i osvětlený.

Kdo odpouští, tomu se odpustí

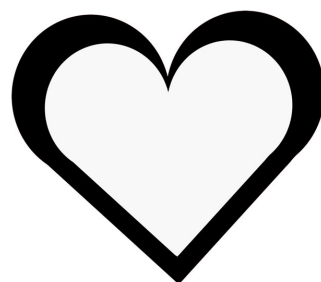

Často slyšíme nářky na náš svět, lidi v něm a nejrůznější životní situace. Jako křesťané si při nich uvědomujeme, jak mnoho lidí a situací a stavů potřebuje uzdravení (spásu, záchranu), jak je potřebujeme také my sami, ubozí a hříšní. Proto vítáme s radostí Svatý rok milosrdenství, ve kterém každý, kdo si je vědom své slabosti a hříšnosti, může u Boha najít odpuštění. Nadcházející rok jsou všichni zváni k tomu, aby vykonali dobrou zpověď. Zvláště ti, kteří už u zpovědi dlouho nebyli. Je vhodné překonat strach a obavy a využít této

nabídky odpuštění.

Bůh nám nabízí své odpuštění. A co očekává od nás? Že také my nabídneme odpuštění lidem, kteří se nějak provinili proti nám. Rok milosrdenství nás zve k tomu, abychom odpustili staré spory a křivdy a smířili se se všemi. Odpuštění je síla, která křísí k novému životu a vlévá naději. Odpuštění je třeba žít každý den i v maličkostech. Při odpuštění se nemusíme ptát, jestli si to dotyčný zaslouží. Odpuštění je nezasloužený dar, který obohacuje především toho, kdo odpouští.

Být milosrdný bychom mohli vyložit jako mít milé srdce. Kéž se nám tedy daří prožívat nadcházející dny s milým srdcem.

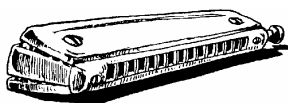

o. Nik

Co je za námi od posledního zpravodaje? O. Marek požehnal nově opravenou sochu sv. Leonarda, děti byly na výletě v Litoměřicích a na faře vyráběly adventní věnce spolu s rodiči. Taky nás navštívil sv. Mikuláš. Letos zavítal i do Hudcova, kde za ním přišlo 9 dětí a rodiče. Moc děkujeme panu hostinskému za to, že poskytl prostory, i Mikulášovi, že za námi dorazil. Mikuláš byl samozřejmě i v Jeníkově a prý byl viděn i v Lahošti. Poslední akcí těsně před vydáním nového zpravodaje byl adventní koncert v jeníkovském kostele v neděli 13. 12.

Co je před námi? Samozřejmě vánoce. S nimi i betlém a vánoční bohoslužba v pondělí 28. 12. ve 14.45. Po novém roce se objeví 3 králové. Velká událost čeká naši bývalou katechetku Petru Vaňkovou (nyní sestru Kláru), která odešla do kláštera. V sobotu 16. 1. 2016 v 10,00 hodin v klášteře sester Klarisek v Brně – Soběšicích bude mít věčné sliby. Je to sice daleko, ale pokud se rozhodnete ji přijet podpořit, určitě jí to udělá radost.

V příštím roce započne poměrně nákladná rekonstrukce varhan ve farním kostele v Jeníkově. První částku 30 000 Kč na tento účel se podařilo získat z nadace Občanského fóra. Díky všem, kteří tento záměr i další aktivity v jeníkovské farnosti podporují.

Celý svět byl stvořen, aby sloužil nám, a my jsme se narodili, abychom sloužili celému světu (T. Baťa)

*13. března tohoto roku konal Svatý otec František kající bohoslužbu v bazilice sv. Petra ve Vatikánu a při promluvě vyhlásil mimořádné jubileum, které nazval Svatým rokem milosrdenství. Započne letos 8. prosince 2015, v den padesátého výročí ukončení Druhého vatikánského koncilu a potrvá až do slavnosti Krista krále roku 2016. V bule *Misericordiae vultus* (česky: *Milosrdná tvář*), kterou Svatý rok vyhláší, klade Svatý otec hlavní důraz na svátost smíření, která je nejdůležitějším řádným prostředkem Církve pro odpuštění hříchů a načerpání Božího milosrdenství. Vyjadřuje také své přání, aby každý křesťan během Roku milosrdenství objevil Boží milosrdenství a sám se stal cestou, po níž Boží milosrdenství přichází do našeho světa, ke všem lidem.*

Svatá brána otevřená...

Jako symbol vstupu do Otcova milosrdenství otevřel Svatý otec 8. prosince Svatou bránu v Bazilice sv. Petra ve Vatikánu, aby každý, kdo tudy vstoupí, „mohl zakusit lásku Boha, který potěšuje, odpouští a dodává naději.“ Také v naší diecézi se připojíme k symbolice Svaté brány. Ti, kteří nebudou moci putovat do Říma, mohou putovat alespoň k jedné ze čtyř svatých bran, které se v naší diecézi otevrou: v Litoměřicích,

v Liběšicích, v Bozkově a v bazilice v Jablonném v Podještědí.

Privilegovaným městem bude také starobylé královské Znojmo, kde se Brána milosrdenství otevře v sobotu 19. prosince v 10.00 v kostele u sv. Kříže. Důraz na Boží milosrdenství, svátost smíření a potřebu pokání přichází v době, kdy se z Evropy kající praxe vytrácí. Věnujme tedy Božímu milosrdenství pozornost, kterou zasluhuje.

Milosrdný Bůh Izraele

Už v náboženském životě lidu starozákonní doby, před příchodem Ježíšovým, byla přítomná jasná intuice toho, že Bůh Izraele jedná se svým lidem milosrdně a odpouští jim hříchy. V Žalmech nacházíme krásná zvolání, vyjadřující touhu po odpuštění: „Smiluj se nade mnou, Bože, pro milosrdenství svoje, pro své velké slitování zahlad' moje nevěrnosti, moji nepravost smyj ze mne dokonale, očist' mě od mého hříchu! Zbav mě hříchu, očist' yzopem a budu čistý, umyj mě, budu bělejší nad sníh.“ (Zalm 51) Jiné žalmové modlitby vystihují zážitek odpuštění: „Svůj hřích jsem před tebou přiznal, svoji nepravost jsem nezakrýval, řekl jsem: „Vyznám se Hospodinu ze své nevěrnosti. A ty jsi ze mne sňal nepravost, hřích můj.“ (Žalm 32)

Nebo v žalmu 103: „Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje, vykupuje ze zkázy tvůj život, věnčí tě svým milosrdenstvím a slitováním. Jak vysoko nad zemí je nebe, tak mohutně *se klene* jeho milosrdenství nad těmi, kdo se ho bojí; jak je vzdálen východ od západu, tak od nás vzdaluje naše nevěrnosti. Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí.“

Ježíš zve do Otcovy milosrdné náruče

V Církvi se moc odpouštět hříchy odvíjí především od Kristova pověření: „Komu hříchy odpustíte, tomu budou odpuštěny.“ (Jan 20,23) Těmito slovy vzkříšený Kristus apoštoly uvedl do služby odpuštění, která se po staletí přelévá na biskupy a kněží. Tato slova jsou vyvrcholením dlouhé přípravy Starého zákona, ale zvláště přípravy učení samotného Ježíše z Nazareta, který hlásal Hospodinovo milostivé léto. Mezi nejdůležitější podobenství, která pojednávají o Božím milosrdenství, patří podobenství „o marnotratném synovi“, které možná lépe vystihuje název „o milosrdném otci“. V krátkosti si je připomeňme. Vypráví o otci, který měl dva syny. Mladší jednoho dne požádal o své dědictví a opustil otcovský dům. V cizině pak penízky rozmařilým životem rozházel. Klesl až na pozici pasáka vepřů. Hladový pak začal přemýšlet o tom, jak se měl v otcově domě a rozhodl se pro kající návrat. Vracel se s obavami, ale otec jej špinavého objal, přijal do domu, oblékl do nových šatů, dal mu prsten na ruku a uspořádal z radosti nad jeho návratem radostnou slavnost. V tom se z pole vrací druhý syn a ptá se, co se děje. Když mu sluhové řeknou, že se vrátil domů jeho mladší bratr, nechce vstoupit do domu, Otec musí vyjít ven a domlouvá mu. (viz Lukášovo ev. 15. kap.)

Otec a dva hříšní synové

Povaha nebeského Otce vyzývá k naději. Je smířlivý – chce, abychom čerpali z jeho milosrdenství. Hříchem nepřestáváme být jeho syny, ať už bychom spáchali cokoli. Otec vychází vstříc marnotratnému synovi, zdáli ho vyhlíží, téměř ho nenechá doříct připravené vyznání viny a vrací mu veškerou jeho důstojnost vyjádřenou v podobenství oděvem, obutím a prstenem. Tentýž otec vychází vstříc i druhému synovi a domlouvá mu pro jeho paličatost. Ani jednoho netrestá, protože je miluje otcovsky slepou láskou a chce je mít oba přítomné na své hostině. Jediným trestem je vyloučení z hostiny, které si mohou každý ze synů způsobit sami. Jeden tím, že by se z ciziny nechtěl vrátit, druhý tím, že by pohrdl společností navrátilivšího se marnotratníka. Podobenství nás ubezpečuje, že na straně otce (čili Otce s velkým „O“) žádný problém není. Problémy si můžeme způsobit jen my sami.

Povahy dvou synů jsou různé – jeden neposlušný, jeden poslušný. Ale oba jsou hříšníci. Rozdíl je v tom, že jeden si to uvědomuje a druhý ne. Na pozadí se rýsuje další postřeh

vyjádřený podobstvím o dvou dlužnících, které Ježíš pronesl v domě farizeje Šimona, který Ježíše pozval k jídlu. Když se to dozví nejmenovaná hříšnice, přichází a Ježíšovy nohy smáčí slzami, otírá svými vlasy, líbá je a maže vzácným olejem. Farizeus je pohoršen a Ježíš, který vidí do jeho srdce, se jej ptá, který dlužník bude více milovat svého věřitele, když mu tento odpustí dluh. Když farizej správně odpoví, že ten, kterému bylo odpuštěno více, vysvětluje farizeovi, že více miluje ten, kterému se víc odpouští. („Dokonalý“ farizeus totiž Ježíše při příchodu do domu ani nepolíbil na pozdrav, ani mu nepodal vodu na omytí nohou, ani mu nepomazal hlavu olejem, což byly záležitosti obyčejné slušnosti při přijímání hostů do domu.)

O velikosti lásky

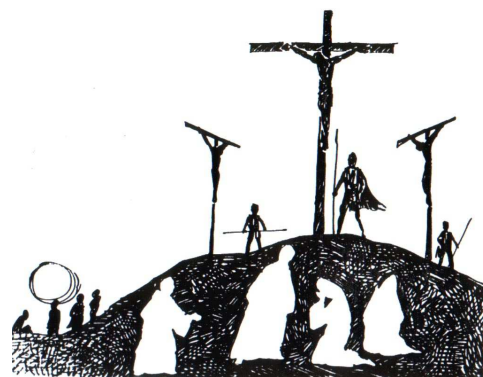
Ježíš poukazuje na skutečnost, že větší lásku projevuje ten, komu je více odpuštěno. Pokud je mu více odpuštěno, musel také více zhřešit – a od velkých hříšníků bychom zrovna větší lásku neočekávali. Přesto právě tito lidé někdy pravdivěji nahlédnou svou mravní zkaženost a jejich očiště nestojí v cestě pýcha falešného vědomí bezúhonnosti. Podobství ani příběh z farizeova domu jistě nenabádají, aby člověk těžce hřešil a měl později proč litovat, spíše vyzvedá opomíjené a přehlížené. Jistě lze hlubokého vztahu s Bohem dojít i přímou cestou bez upadnutí do těžkého hříchu, ale je třeba se mít na pozoru před farizejským postojem, který vyjádřil Ježíš v dalším podobství o farizeu a celníkovi. Zatímco farizeus se v modlitbě před Bohem vychloubá, jak je dokonalý, celník se pokorně bije v prsa a vyznává: „Bože, buď milostiv mně hříšnému.“ Celníkova modlitba je vyslyšena a Bůh jej ospravedlňuje. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen. (Luk 18,10-14)

Podobného farizejství si zajisté snadno všimáme u lidí v našem okolí. O něco těžší je ale prohlédnout svou vlastní falešnou suverenitu, špatný úsudek a povýšenost. „Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ?“ říká Ježíš. (Mt 7,3) Pravá velikost tedy spočívá spíše v pokoře, než v povýšenosti. Pokora je nezbytným předpokladem pro přijetí Božího milosrdenství. Přesvědčení, že Boží milosrdenství nepotřebujeme je vždy nebezpečnou iluzí.

Nezoufejte si – netroufejte si

Míra Božího milosrdenství je nekonečná, protože nekonečný je sám Bůh. K pochopení tohoto tajemství připravují cestu mnohé žalmy, příběhy Starého zákona, ale především svědectví Božího Syna Ježíše Krista. Vždyť prvním kanonizovaným světce se stal v Církvi lotr, který Pánu Ježíši umíral po pravici. Jediné, co k tomu potřeboval, bylo zvolání: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ I tento lotr, ačkoli si uvědomoval oprávněnost svého trestu, byl spasen, když Krista žádal o záchranu. Opačným případem je lotr po levici, který ve své zoufalé situaci nemá nic než slova rouhání. K prozíravému životnímu postoji vyzývá silný výrok svatého Augustina: „Nezoufejte si – jeden z lotrů byl spasen. Netroufejte si – jeden z lotrů byl ztracen.“

jáhen Daniel

Pastýřský list biskupa Jana Baxanta na 1. neděli adventní 2015

S blížícím se zahájením mimořádného Svatého roku milosrdenství, který vyhlásil papež František, se litoměřický biskup Jan Baxant obrací ke svým diecezánům s pastýřským listem.

Bratři a sestry,

vstupujeme do mimořádného Svatého roku - Roku Božího milosrdenství. Svatý otec František si přeje, abychom otevřeli svá srdce a pozorněji vnímali projevy Boží lásky a současně abychom i my s laskavostí a křesťanskou dobrotou přistupovali ke svým bližním. Denně si uvědomujeme svou křehkost a hříšnost, ale s lítostí, tedy s touhou po odpuštění, dostáváme vždy příležitost k novému začátku právě díky Božímu milosrdenství. Opětovně získáváme naději a máme ji dopřávat i druhým.

Aby Rok milosrdenství měl v naší diecézi zřetelnou podobu, vybízím všechny, kdo nebyli u sv. zpovědi už delší dobu, třeba několik let, nebo církev opustili, či upadli do církevních trestů, aby využili mimořádné možnosti získat odpuštění svých hříchů a obnovit tak přátelství s Bohem. Všem zpovědníkům pro tento Svatý rok dávám právo rozhřešit hříchy vyhrazené biskupovi. I hříchy vyhrazené papeži budou mít od začátku postní doby možnost rozhřešit vybraní kněží „misionáři milosrdenství“ v katedrále a třech vybraných svatyních.

Mimořádnou příležitost nabízím všem, kteří nemají pokřtěné děti pro jakékoliv komplikace (manželství, která nebyla uzavřena v kostele; děti svobodných matek; jakákoliv zanedbání, rodinné neshody, různé předsudky, jež způsobily oddálení křtu dětí apod.). Duchovní správce vybízím, aby přípravu na takové křty velkoryse a s pastýřskou moudrostí přizpůsobili dané situaci žadatelů a těm rodičům, jimž samotným chybí náboženská výchova, nabídli pomoc. Stejně tak, aby otevřeli své náruče dospělým, aby, pokud možno, všichni dostali příležitost přípravy ke křtu, svátosti smíření, svátosti biřmování a přijetí Eucharistie.

Na odpuštění od Boha i církve bychom všichni měli odpovědět odpuštěním všem, kteří se nějak provinili proti nám. Měli bychom spustit uzdravující lavinu odpuštění. Rok milosrdenství nás zve, abychom ukončili staré spory, odpustili staré křivdy a smířili se se všemi. Odpouštění je síla, která křísí k novému životu a vlévá naději. Odpuštění je základním rysem křesťanské kultury, je nejzřetelnějším výrazem milosrdné lásky a barometrem věrohodnosti naší víry. Odpuštění je však třeba žít každý den i v maličkostech. Při odpuštění se nemusíme ptát, jestli si to dotyčný zaslouží.

Odpuštění je přece nezasloužený dar! Milosrdenství se má projevit i ve skutečném tělesném i duchovním milosrdenství, v účinné charitativní pomoci skutečně potřebným, nuzným, bezdomovcům, jak prosí papež František např. do farních obcí adoptovat rodiny křesťanských vyhnanců, aby u nás, v zemi s hlubokými křesťanskými kořeny, našli nový domov, event. aby posílnění se v budoucnosti mohli vrátit zpět do své vlasti.

Osobním vrcholem Svatého roku milosrdenství pro každého z nás bude putování ke Svaté bráně, která poprvé v dějinách bude z rozhodnutí papeže Františka otevřena také v diecézích. V naší diecézi se otevřou Brány milosrdenství čtyři:

- v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích na 3. neděli adventní dne 13. 12. 2015 v 10 hod.

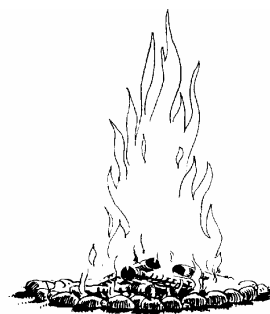
- v poutním kostele sv. Martina a Navštívení Panny Marie v Liběšicích u Žatce na 4. neděli adventní 20. 12. 2015 v 10 hod.
- v bazilice sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí na svátek Svaté Rodiny v neděli 27. 12. 2015 v 10 hod.
- v poutním kostele Navštívení Panny Marie v Bozkově v neděli 17. 1. 2016 v 10 hod.

Na těchto místech, obdařených odpustkovými dobrodiními, budou též k dispozici „misionáři milosrdenství“ s papežskými zpovědními pravomocemi.

Požehnaný Svatý rok Božího milosrdenství přeji a na přímělu Panny Marie žehnám vám všem. Váš + Jan

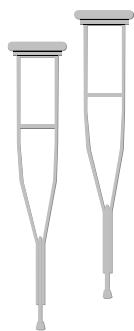
Výlet do Litoměřic a spaní na faře

V sobotu 10. října se 8 dětí vydalo na výlet do Litoměřic. Sešli jsme se před farou a společně šli na vlak. Po cestě jsme si všimli výlovu rybníka, zraněné žáby... Cesta vlakem proběhla klidně, až jsme dorazili do cíle. Litoměřice nás přivítaly pěkným dnem, a tak jsme hned začali prohlídkou. První zastávka byla před bývalým kostelem sv. Ludmily. Připomněli jsme si, čí babička byla sv. Ludmila. Také se děti dozvěděly, že každý kapucínský kostel vypadá téměř stejně, a že nápoj cappuccino známe právě díky nim. Přešli jsme na náměstí, kde jsme si všimli staré radnice, morového sloupu a navštívili jsme obchod s křesťanskými potřebami. Poté jsme vešli do boční uličky, kde je postaveno Divadlo K. H. Máchy a před ním jeho socha. Děti hádaly, jak se jmenuje nejznámější báseň tohoto autora a dozvěděly se, že zemřel proto, že při procházce po Radobýlu viděl oheň v Litoměřicích, který utíkal nahlásit, po tom však onemocněl a v mladém věku zemřel.

Předposlední zastávkou bylo Dómské náměstí, na němž stojí katedrála. Povyprávěli jsme si, co znamená slovo katedrála, jméno otce biskupa a vydali se dovnitř. Zrovna zde byl otec biskup přítomný, protože se konalo jáhenské svěcení. Nakonec jsme se byli podívat ke Gotickému hradu, kde dokonce třikrát přebýval Otec vlasti, král Karel IV. Na náměstí jsme si dali rozchod, při kterém děti vyplňovaly nebo se ptaly na různé otázky, například: Na soutoku kterých dvou řek leží Litoměřice? Kdo je starostou Litoměřic? Kolik mají Litoměřice obyvatel? Komu je zasvěcena katedrála? Jak se jmenuje vyhlídková věž na náměstí? Jak se jmenuje současný biskup?

Děti s nadšením vyběhly hledat správné odpovědi. Po necelé třičtvrtěhodině volna jsme se, opět společně, vydali na Den otevřených dveří do hospicu sv. Štěpána. Tam na děti čekaly různé soutěže, vyrábění, skákací hrad, divadelní představení a dokonce i prohlídka hospicu. Ta se dětem moc líbila. Mohly si vyzkoušet polohování postele, změřit tlak... Dále zaspívaly jedné babičce. Exkurzi jsme ukončili společnou modlitbou za zemřelé v místní kapličce.

Návštěvou hospice byl náš výlet u konce a vydali jsme se opět do Jeníkova, kde děti čekalo spaní na faře. Začali jsme společnou večeří, po ní následovalo taneční vystoupení děvčat a vyhodnocení soutěže z výletu. Dalším programem byla hra na hledání pokladu, který děti objevovaly vyluštěním křížovky a dalších úkolů. Den se chýlil ke konci, a tak se celá fara po krásném, společně prožitém dnu, ukládala ke spánku.

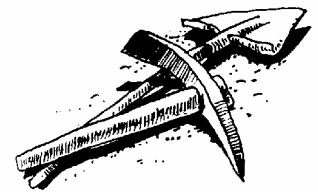
s.k. Irča

Jak jsem prožil podzimní prázdniny v Jeníkově

Podzimní prázdniny jsem strávil na faře v Jeníkově ve společnosti zdejší nové katechety Irči, Lukáše, který sem přijel jako já z Prahy, Jožky z Brna, a hlavně ve společnosti místních dětí, které využily pozvání, přišly si na faru o prázdninách hrát a poznávat nové věci, které si pro ně Irča připravila. Těžko mohu psát o tom, jak tento náš společný pobyt plný velmi aktivního odpočinku hodnotili ostatní, a tak tu vylíčím jen některé své dojmy.

Tak za prvé. Jeníkovská fara nepatří mezi ty, kam by hosté jezdili na dovolenou, rekreovali se, a nic u toho neudělali. Sem se naopak chodí pomáhat a prostor pro šikovné a pracovité ruce je tu vidět takřka na každém kroku. Protože v Jeníkově nejsem poprvé, a dá-li Bůh ani naposled, překvapilo mne, kolik práce se tu od posledně udělalo, a upřímně se těším na další návštěvu, jestli to bude také takové.

Každé ráno nám tedy Irča rozdala práci (často dokonce více, než jsme stihli udělat). Ryli jsme záhony na farní zahradě, spravovali dveře, čistili sochy svatých Petra a Pavla v kostele (jen pro zajímavost sv. Pavel měl uvolněnou svatozář, a tak jsme se jí pokusili fixovat zpátky na místo, kam patří). Hráli jsme si s došlými dětmi, které neustále atakovaly naši pozornost, vařili

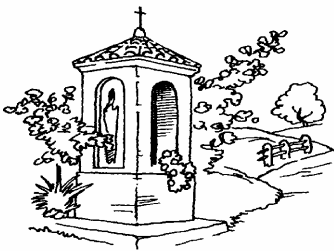
jste, umývali neustále špinavé nádoby, dbali na pravidelnou modlitbu a v neposlední řadě roznášeli Dušičkový zpravodaj do okolí Jeníkova. A právě s roznáškou Zpravodaje souvisí mé nejsilnější dojmy. Nejdříve v podobě obavy, jak lidé přijmou vpád cizího člověka do blízkosti svých příbytků, později v podobě radosti, že lidem se náš Zpravodaj líbí, že na něj snad i čekají a k nám, jejich roznášečům, se chovají vlídně. V jednom malém autoservisu se pán těšili na novou dávku "frků", jinde nás zase posílali za svými příbuznými, nebo se ptali na ty, kteří Zpravodaj obvykle roznášeli. A tak můj dík nepatří jen těm, s nimiž jsem se setkal na faře, ale i vám všem, s kterými jsem se setkal v širším okolí Jeníkova.

Pán Bůh zaplať. ...a teď si jdu udělat teplý čaj, protože jsem při tom všem asi trochu nastydl, a mám ho zapotřebí. Hezké dny do Jeníkova a okolí přeje

Michal Š.

Jaké bylo žehnání kapličky sv. Leonarda?

V pondělí 30. listopadu 2015 se konalo slavnostní žehnání kapličky sv. Leonarda nad potokem Bouřlivcem. Kaplička byla požehnána o. Markem Dundou, který všem připomněl, jak se stalo, že se kaplička začala opravovat. Jednou v létě kolem ní chodil jeden mládežník, kterému nebylo lhostejné, že sv. Leonard má uraženou hlavu a ruce a celá kaplička je v dezolátním stavu. Tak se rozhodl jí vlastnoručně pomoci společně s místní mládeží. Poté se o kapličku začala zajímat obec, díky níž je dnes nově zrekonstruovaná.

A kdo se žehnání účastnil? Kromě žehnatele také pan starosta s panem místostarostou, místní obyvatelé a několik návštěvníků z okolí, ale i z Moravy. I když počasí přálo dešti, prožili jsme pěkné chvíle a jako první jsme mohli prosit o přímluvu tohoto světce, který je patronem nejen sedláků, zámečnicků a kovářů.

Slůvko pro děti

Milé děti! Prožíváme Vánoce, svátky, které máme moc rádi. Doma zdobíme stromečky, chystáme štědrovečerní večeři, schází se celá rodina... A proč vlastně slavíme Vánoce? Připomínáme si událost, která se stala před více než 2 000 lety. To je dlouhá doba, že? A před těmito roky se v jednom hostinci narodilo malé děťátko. Nebylo to ale obyčejné miminko, narodil se Boží Syn! Pán Bůh je k nám tak dobrý, že chtěl, aby Jeho Syn prožil vše, co my lidé. To je pro nás velká radost! Když by se vám někdy stalo, že vám někdo ublíží, něco sebere nebo ve škole dostanete špatnou známku, i když jste se předtím pilně učili, můžete si vzpomenout, že Pán Ježíš se narodil jako malé dítě a prožil vše, jako my lidé. Není to ohromné?

Tříkrálová sbírka 2016

Také letos se v jeníkovské farnosti bude konat Tříkrálová sbírka, pořádaná Charitou ČR. Od 2. do 8. ledna vás navštíví tři králové, zaspívají písničku, napíší na dveře požehnání a nabídnou možnost přispět charitě. Využijte tuto možnost se podílet na dobrém díle, které charita koná. Dobrý Bůh vám vše mnohonásobně odplatí.

Milé děti, srdečně vás zveme na: **VÝROBU**
TŘÍKRÁLOVÝCH KORUNEK

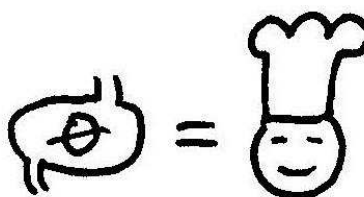
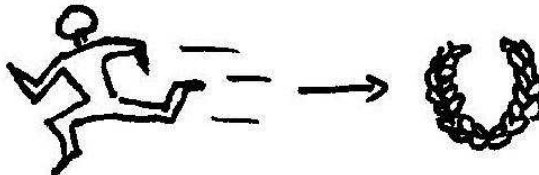
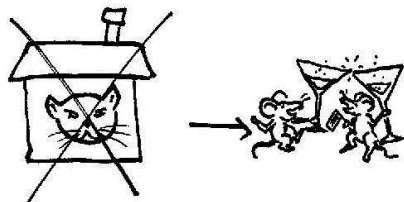
středa 30. prosince 2015 na faře v Jeníkově
pro děti ve věku 3-6 let: od 10 hod

děti od 6 let: od 15 h + vánoční spaní na faře

Přijďte si vyrobit tříkrálovou korunku, kterou poté můžete využít při spolupráci na Tříkrálové sbírce. Také nás čeká příběh o třech králích, vánoční rébusy a příjemná vánoční atmosféra.

Vánoční příslovování

Pod vánoční stromeček vám zasíláme další porci z naší nepřeberné zásoby. Správná znění pošlete opět na email našemu jáhnovi Danielovi: Daniel.blazke@gmail.com.

Školní ozvěny...

„Pane učiteli, potrestal byste mě za něco, co jsem neudělal?“ „No samozřejmě že ne Pepíčku.“ „Tak to je dobře, protože jsem neudělal domácí úkol.“

„Pepíčku, ty jsi zase dělal domácí úkol s tatínkem, že?“ „Kdepak, paní učitelko. Včera večer ho tatínek dělal úplně sám!“

Dva tatínci se sejdou před školou. „Hele Pepo, vyřešil jsi za kluka ten včerejší úkol z matematiky?“ „Tak dalo mi to zabrat, ale nakonec jo, proč?“ „No nemohl bych si to od tebe opsat?“

„Zase pětka!“ vyčítá otec synovi. „Asi jsi dobře neporozuměl otázce, kterou ti pan učitel položil.“ „Já jsem otázce rozuměl, ale učitel nepochopil mou odpověď.“

"Tady čtu, Hurvíнку, že v případě požáru mám volat 150," diví se Spejbl. "A co je na tom divného, ta'uldo?" "Za mého mládí jsme vždycky volali HOŘÍ, HOŘÍ!"

Ptá se malý Kubík maminky, kolik je hodin. „Za deset minut bude sedm.“ Kubík se rozčílí a zakřičí: „Mě nezajímá, kolik bude za deset minut, já chci vědět, kolik je teď.“

Strašně jsem se lekl, když maminka onemocněla, protože jsem si myslel, že nám bude vařit tatínek.

"Miláčku, co kdybychom se dnes odpoledne prošli po náměstíčku?"
Manželka: "Co bychom tam dělali? Vždyť je neděle, mají všude zavřeno."
Manžel: "No právě."

Udýchaný mladý pošťák přijde s důchodem k dědovi a říká: „Dědo! Už mě nebaví chodit každý měsíc za vámi na samotu 18 km od vesnice.“
Děda na to: „Moc mě nerozčiluj! Nebo si objednáme denní tisk!“

Vánoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v prosinci 2015 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již sedmdesáté sedmé) je plánováno jako velikonoční a vyjde, dá-li Bůh, v březnu 2016. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově + Zabuřanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat'!** Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejně